

І тихая хатиночка
В зеленім садку,
І дівчина вродлива
В квітчастім вінку,
І Доленька щаслива —
Де зникло усе?
Чом день по дню минаючи,
Нам лихо несе?
Понурилась хатинонька,
Посохнув садок,
Змарніла вже дівчинонька.
Зів'янув вінок;
А доленьки щасливої
Чи то й не було,
Чи лихо те, мов хвилями,
її занесло,
В душі журбу посіяло,
Зросило слізьми,
Й без доленьки, без воленьки
Бідуємо ми...
І тільки нам зосталася
Ще пісня сумна.
Нагадує про доленьку
Минулу вона,
І в пісні тій надії всі
І муки свої
Ми вилили, співаючи
Щоденно її.
І поки ще співатимем
Ті муки-пісні,
Не згаснуть нам на доленьку
Надії ясні.

1883.
